

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 325

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 iulie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 143/1955 privind organizarea și funcționarea oficiilor juridice.....	1-3	525. — Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.....	8-13
Decizia nr. 88 din 1 iunie 1999, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.....	3-5	532. — Hotărâre pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora.....	13-15
Opinie separată.....	5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
521. — Hotărâre pentru aprobarea tabelelor și metodologiilor privind dreptul de autor pentru înregistrările sonore ale operelor muzicale.....	6-7	2.024. — Ordin al ministrului culturii privind modificarea și completarea Ordinului ministrului culturii nr. 2.066/1997.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 81 din 25 mai 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 143/1955 privind organizarea și funcționarea oficiilor juridice

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

organizarea și funcționarea oficiilor juridice, excepție ridicată de Csaba Kun în Dosarul nr. 1.225/R/1997 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal este prezent Csaba Kun personal și ca reprezentant al Filialei Electrocentrale Cluj, lipsind Primăria Comunei Țețchea, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate, Csaba Kun, susține oral aceleași motive de neconstituționalitate din notele scrise, depuse la dosarul Judecătoriei Oradea.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 143/1955 privind

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece excepția a fost ridicată cu încălcarea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 1998, pronunțată de Judecătoria Oradea în Dosarul nr. 1.225/R/1997, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Decretului nr. 143/1955 privind organizarea și funcționarea oficiilor juridice, excepție ridicată de Csaba Kun.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat „prezumă lipsa de egalitate profesională a cetățenilor români care sunt licențiații sau diplomații facultății de drept, însărcinați prin lege, ca avocați sau consilieri juridici sau jurisconsulți, cu asistența juridică și apărarea intereselor persoanelor fizice sau juridice în materie comercială, civilă, penală etc., asistența juridică fiind o prerogativă a avocaților, conform art. 24 din Constituția României, formulată ca dreptul la apărare“.

În același sens se mai arată că „diferențierea accesului în justiție a profesioniștilor dreptului cu aceeași diplomă sau licență a Facultății de drept... este profund vexatorie și nedreaptă pentru cei care nu sunt avocați, însă au aceleași aptitudini, pregătire practică și teoretică ca aceștia“, și că, de asemenea, „constituționalitatea avocaților situează pe juriștii neavocați în afara legii, cu toate că sunt cetățenii aceleiași țări...“. Inegalitatea s-ar manifesta, susține autorul excepției, și în faptul că „avocații sunt tutelați de Ministerul Justiției“, în timp ce „protecția consilierilor juridici sau a jurisconsulților este încredințată celorlalte ministere“. În final, autorul excepției solicită Curții Constituționale să constate și neconstituționalitatea prevederilor Decretului nr. 143/1955 privind organizarea și funcționarea oficiilor juridice.

Exprimându-și opinia, Judecătoria Oradea apreciază că excepția este nefondată, deoarece Decretul nr. 143/1955 este un act normativ preconstituțional, care nu a fost abrogat expres, iar prevederile art. 4 din acest decret conferă consilierului juridic dreptul de a reprezenta unitatea în fața instanțelor judecătorești și în fața oricăror organe ale puterii ori administrației de stat, în condițiile prevăzute la art. 6 din același act normativ. Se mai arată că, potrivit art. 6, când unitatea nu se înfățișează în justiție prin conducerea ei, reprezentarea acesteia se face prin oficiul juridic, în baza delegației semnate de conducerea unității sau de șeful oficiului juridic.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivarea acestei opinii se arată că drepturile și obligațiile legale prevăzute pentru persoanele care exercită cele două profesii — de consilier juridic și de avocat — sunt distinct determinate și diferențiate, inclusiv dreptul de reprezentare în fața instanțelor de judecată. Astfel — se susține în continuare — „consilierul juridic, în temeiul raportului de muncă și al mandatului expres dat de conducătorul persoanei juridice..., reprezintă interesele persoanei juridice în fața instanței de judecată în limitele man-

datului primit, iar avocatul reprezintă interesele persoanei care l-a angajat, potrivit prevederilor Legii nr. 51/1995, în limitele prevăzute de aceasta“. Așadar, „practicanții ambelor profesii beneficiază de tratament egal în fața instanțelor de judecată, având aceleași drepturi și obligații, exercitarea acestor profesii făcându-se în limitele competențelor reglementate de lege“.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată, de asemenea, că excepția este neîntemeiată. Se precizează în acest sens că absolvenții facultăților de drept pot opta liber pentru exercitarea oricărei profesii juridice, dar persoanele respective nu pot să solicite „aplicarea unui tratament egal tuturor profesiilor, întrucât se află în situații deosebite“. Specificul activităților determină — astfel cum arată Guvernul — stabilirea prin legi speciale a unor condiții minimale de exercitare a diferitelor profesii. Statutul juridic diferențiat al profesiilor de avocat sau de consilier juridic este determinat, în principal, de împrejurarea că profesia de avocat este liberă și independentă, iar profesia de consilier juridic se exercită de consilieri juridici în calitate de persoane încadrate în muncă la unitățile la care activează și sunt supuși Codului muncii. Guvernul precizează, în fine, că, prin Decizia nr. 45/1995, Curtea Constituțională a statuat că prevederile Legii nr. 51/1995 nu contravin art. 16 alin. (1) și art. 24 din Constituție.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele depuse de autorul excepției, susținerile orale ale acestuia, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Cu privire la excepția ridicată Curtea constată că aceasta a fost invocată în cadrul unui proces având ca obiect contestația privind aplicarea unei sancțiuni contravenționale. Problemele privind constituționalitatea textelor de lege ce reglementează statutul juridic al avocatului, pe de o parte, și statutul juridic al consilierului juridic, pe de altă parte, nu au legătură cu soluționarea cauzei de către instanța judecătorească. Așa fiind, nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei (...)*“.

În această situație excepția de neconstituționalitate ridicată urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul alin. (6) al aceluiași articol.

Susținerea autorului excepției că judecarea procesului depinde în această cauză de „dovada calității de reprezentant al jurisconsulților, care au fost puși în afara Constituției“ nu are nici un temei, întrucât instanța de judecată nu a contestat calitatea de reprezentant a consilierului juridic.

În speță excepția a fost ridicată de consilierul juridic al unei unități economice în cadrul unui proces civil cu o autoritate publică. Potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de neconstituționalitate poate fi invocată de o persoană care are calitatea de parte în proces. Invocarea de către consilierul juridic a excepției de neconstituționalitate este făcută însă cu depășirea limitelor mandatului său, în numele și în interesul său propriu, fără nici o legătură cu obiectul procesului. Rezultă deci că acesta abuzează de calitatea sa de mandatar, ridicând în procesul ce are loc între alte părți o excepție în interes propriu, ca și când ar avea el însuși calitatea de parte, iar nu de reprezentant al unei părți, ceea ce, de asemenea, este inadmisibil.

Cu privire la raportarea de către autorul excepției a dispozițiilor atacate la prevederile Legii nr. 51/1995, Curtea constată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că nu ne aflăm în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea, ci a unei simple contrarietăți între norme legale din același

domeniu, coordonarea legislației în vigoare fiind de competența autorității legiuitoare.

De altfel, examinând și pe fond excepția, Curtea constată că nu sunt întemeiate criticile de neconstituționalitate, deoarece nici reglementările legale ce configurează statutul juridic al jurisconsultului (consilierului juridic), cuprinse în Decretul nr. 143/1955, și nici acelea cuprinse în Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat nu pot fi considerate neconstituționale, deși se impune necesitatea perfecționării unor elemente importante ale statutului juridic al jurisconsultului, prin adoptarea unei reglementări moderne în acest domeniu.

Așa-zisa inegalitate a statutului celor două categorii profesionale are la bază deosebiri ce decurg din specificul atribuțiilor și al temeiurilor juridice ale fiecăreia dintre aceste categorii, inclusiv în ceea ce privește faptul că într-un caz ne aflăm în prezența unui contract de muncă, în timp ce în celălalt caz activitatea se desfășoară în baza unui contract de mandat ce împrumută elemente ale contractului de antrepriză.

O concluzie contrară, aceea de a asigura jurisconsultului o poziție egală cu cea a avocatului, ar presupune, de altfel, modificarea reglementărilor în vigoare, ceea ce excede competenței Curții, care nu se poate substitui Parlamentului pentru a modifica o dispoziție legală a cărei constituționalitate este contestată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 143/1955 privind organizarea și funcționarea oficiilor juridice, excepție ridicată de Csaba Kun în Dosarul nr. 1.225/R/1997 al Judecătoriei Oradea.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 1999.

p. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 88 din 1 iunie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, excepție ridicată de Florian Berbeceanu în Dosarul nr. 702/A/1998 al Curții de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 mai 1999 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 1 iunie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 702/A/1998, Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, excepție ridicată de Florian Berbeceanu în cauza ce are ca obiect obligarea Direcției generale de muncă și protecție socială Olt la actualizarea pensiei pentru limită de vârstă în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților în activitate.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, care consacră principiul egalității în drepturi, și ale art. 43 alin. (2), referitor la dreptul la pensie, deoarece instituie o discriminare între pensionarii magistrați, în raport cu data pensionării, înainte sau după 25 august 1997, dată când a intrat în vigoare Legea nr. 142/1997 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească. De asemenea, prin concluziile scrise, depuse la dosar la data de 11 mai 1999 în motivarea excepției, se susține că textul art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992, republicată, este neconstituțional, deoarece „a creat un tratament diferit pentru aceeași situație și același scop urmărit, astfel că se contrazice și principiul egalității armelor, consacrat de Declarația Universală a Drepturilor Omului, act internațional la care România a aderat“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția ridicată „nu este întemeiată“, întrucât „ultimele două alineate din Legea nr. 92/1992, republicată,... nu contravin art. 16 raportat la art. 43 alin. (2) din Constituție, dimpotrivă, respectă art. 15 alin. (2) din Constituție“, care „consfințește neretroactivitatea legii“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră excepția neîntemeiată, pentru că „reclamantul s-a pensionat în temeiul Legii nr. 3/1977, privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, stabilindu-i-se și drepturile de pensie cuvenite potrivit legii în vigoare la data dobândirii acestora“, astfel că „nu poate beneficia de prevederile Legii nr. 92/1992, republicată, deoarece s-ar încălca dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție“, care prevede că „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*“.

În punctul de vedere comunicat de Guvern se arată că „reglementările art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992, republicată în temeiul Legii nr. 142/1997, nu pot avea efect retroactiv“, deoarece, potrivit art. 43 alin. (2) din Constituție, „dreptul la pensie și la alte forme de asistență socială este prevăzut de lege, și anume de legea în vigoare la data stabilirii drepturilor pretinse, în cadrul căreia se realizează și cerințele principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere comunicat de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispo-

zițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția privește dispozițiile art. 103 alin. 5 și 6 din Legea nr. 92/1992, republicată, care au următorul conținut: „*Pensiile magistraților se actualizează în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților în activitate.*“

De aceste drepturi beneficiază și magistrații reîncadrați după pensionare.“

Autorul excepției consideră, în esență, că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 16, care consfințește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și ale art. 43 alin. (2), care stabilește dreptul cetățenilor la pensie, în condițiile legii, deoarece „instituie o discriminare între pensionarii magistrați, în raport cu data pensionării“.

Examinând aceste susțineri, Curtea reține că art. 16 din Constituție stabilește, ca principiu de bază, egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. În consecință, era firesc ca și dispozițiile art. 103 alin. 5 din Legea nr. 92/1992, republicată, reglementând dreptul magistraților pensionari la actualizarea pensiilor în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților în activitate, să dea expresie acestui principiu constituțional. Se constată însă că, în cadrul interpretării sistematice a dispozițiilor art. 103 din legea menționată, apare o necorelare în sensul restrângerii sferei de aplicare a dispozițiilor alin. 5 al articolului sus-citat numai la magistrații pensionați ulterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 142/1997, precum și la magistrații reîncadrați după pensionare. Or, actualizarea pensiilor numai în cazul acestor categorii de magistrați, cu excluderea celor care au fost pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 142/1997, prin care s-a prevăzut acest drept, nu se justifică, având semnificația instituirii unui tratament diferențiat, discriminatoriu, fără să existe o explicație rațională, ceea ce constituie o încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi. Astfel că, în condițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că dispozițiile art. 103 alin. 5 din Legea nr. 92/1992, republicată, sunt neconstituționale în măsura în care dreptul prevăzut nu este recunoscut tuturor categoriilor de magistrați pensionari.

Teza susținută în punctele de vedere ale președintelui Senatului și Guvernului, în sensul că dispozițiile legale criticate ar avea un caracter retroactiv, dacă s-ar aplica tuturor magistraților pensionari, indiferent de data pensionării, nu poate fi primită în speța de față, deoarece actualizarea pensiilor privește, prin ea însăși, prezentul și viitorul.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a încălcării prevederilor art. 43 alin. (2) din Constituție, în legătură cu dreptul la pensie, aceasta nu poate fi reținută ca relevantă, întrucât în cauză nu se pune problema lipirii de acest drept a unor categorii de persoane, ci numai a tratamentului diferit aplicat în ceea ce privește actualizarea pensiilor magistraților pensionari, în funcție de data ieșirii lor la pensie.

Referitor la critica de neconstituționalitate a alin. 6 al aceluiași articol, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, întrucât, vizând o precizare referitoare la magistrații reîncadrați după pensionare, în legătură cu ansamblul drepturilor prevăzute la art. 103 din Legea nr. 92/1992, republicată, constituie o problemă de opțiune, exclusiv de competența autorității legiuitoare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Florian Berbeceanu în Dosarul nr. 702/A/1998 al Curții de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și constată că dispozițiile art. 103 alin. 5 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, sunt neconstituționale în măsura în care nu asigură și magistraților pensionați anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 142/1997 actualizarea pensiei în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților în activitate.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 6 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, ridicată de Florian Berbeceanu în Dosarul nr. 702/A/1998 al Curții de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 1999.

p. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

OPINIE SEPARATĂ

Soluția care se impunea în legătură cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 5 din Legea nr. 92/1992, republicată, era cea de respingere a excepției ca nefondată.

Textul de lege criticat exprimă univoc și foarte clar că „Pensiile magistraților se actualizează în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților în activitate“. Din lectura acestui text, precum și din interpretarea sa prin orice metodă nu rezultă că el ar exclude de la beneficiul actualizării pensiei vreo categorie de magistrați pensionari. Concluzia că magistrații pensionați anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 142/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 se bazează pe o simplă deducție, fără nici un suport pe text.

Prin urmare, textul de lege criticat nu face nici o discriminare și nu instituie nici un fel de privilegii între magistrați, neîncălcând principiul de bază al egalității, înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție. Toți magistrații pensionați se află în aceeași situație de pensionari pe baza dreptului câștigat în calitate de magistrat. Excepție fac cei reîncastrați în funcția de magistrat, dar pentru aceștia textul art. 103 alin. 6 din Legea nr. 92/1992, republicată, recunoaște aceleași drepturi.

Împrejurarea că organele autorității publice competente în domeniul pensiilor de asigurări sociale nu recunosc dreptul magistraților pensionați anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 142/1997 de a beneficia de actualizarea pensiilor lor, iar instanțele de judecată au dat soluții diferite în această privință nu este o problemă de constituționalitate a textului de lege, ci una de înțelegere, de interpretare și de aplicare corectă a sa.

Această practică pare a se baza pe considerentul că aplicarea textului art. 103 alin. 5 din Legea nr. 92/1992, republicată, și în cazul magistraților pensionați anterior datei intrării în vigoare a textului de lege respectiv ar conferi acestuia caracter retroactiv, încălcându-se astfel principiul consacrat prin art. 15 alin. (2) din Constituție.

Problema efectului retroactiv al textului de lege menționat nici nu se poate pune. Actualizarea pensiilor în funcție de evoluția nivelului salariilor de bază reprezintă, prin esența ei, o operațiune ulterioară stabilirii drepturilor de pensie și poate fi efectuată, evident, doar după data intrării în vigoare a legii care acordă acest drept. Sub acest aspect data pensionării este lipsită de orice relevanță.

Judecător-raportor,
Kozsokár Gábor

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea tabelelor și metodologiilor privind dreptul de autor
pentru înregistrările sonore ale operelor muzicale**

În temeiul art. 131 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă tabelele și metodologiile privind dreptul de autor pentru înregistrările sonore ale operelor muzicale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) neîntocmirea catalogului prevăzut la pct. 5 din anexă sau completarea suplimentului la catalog după mai mult de 30 de zile de la data introducerii fonogramelor în circuitul comercial;

b) introducerea fonogramelor în circuitul comercial fără marcasele prevăzute la pct. 6 din anexă;

c) emiterea facturilor fără specificațiile prevăzute la pct. 8 din anexă;

d) introducerea fonogramelor în circuitul comercial înainte de înscrierea în registrul de evidență prevăzut la pct. 17 din anexă.

Art. 3. — Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează cu amendă de la 400.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 4. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți de către directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, respectiv de către organele de specialitate ale Poliției Române.

Art. 5. — Contravențiilor prevăzute la art. 2 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 64 din Normele de remunerare a autorilor și pentru stabilirea tarifelor și a modalităților de plată, aprobate prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 632/1957, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Oficiul Român pentru Drepturile de Autor
Rodica Pârvu,
director general ad-interim
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 29 iunie 1999.
Nr. 521.

ANEXĂ

TABELE ȘI METODOLOGII**privind dreptul de autor pentru înregistrările sonore ale operelor muzicale****CAPITOLUL I****Autorizarea înregistrărilor sonore**

1. Agenții economici care reproduc și difuzează opere muzicale fixate sub formă de fonograme sunt obligați să obțină din partea autorilor sau a reprezentanților legitimi ai acestora autorizațiile prevăzute de Legea nr. 8/1996.

2. Autorizațiile emise de organismele de gestiune colectivă, mandatate de autori, au ca obiect:

a) dreptul de reproducere a operelor muzicale sub forma fonogramelor și dreptul de difuzare prin vânzare, închiriere, împrumut sau prin orice alt mod de transmitere cu titlu oneros sau cu titlu gratuit;

b) dreptul de import pe teritoriul României al copiilor de pe opere, realizate cu consimțământul autorilor.

3. Autorizațiile prevăzute la pct. 2 se eliberează pentru fiecare operă muzicală în parte și au ca obiect numai operele din repertoriul organismului de gestiune colectivă, în limitele mandatelor de gestiune acordate de autorii naționali, precum și ale contractelor de reprezentare pentru autorii străini. Autorizațiile acordate de organismul de gestiune colectivă îi absolvă pe deținătorii acestora de orice responsabilitate față de terți, cu excepția cazului de re-credință.

4. Autorizațiile prevăzute la pct. 2 au un caracter neexclusiv, sunt limitate în timp la perioade succesive de 6 luni și sunt valabile numai pe teritoriul României.

5. Producătorii sunt obligați să elaboreze cataloage ale propriilor fonograme, care vor cuprinde:

- titlurile fonogramelor;
- numărul de catalog;
- titlul operelor muzicale;
- tipul suportului (compact disc, casetă etc.).

În suplimentul catalogului producătorii vor publica periodic lista de prețuri (PCP), care va servi ca bază de calcul al remunerațiilor prevăzute la pct. 7.

6. Fonogramele produse în România și introduse în circuitul comercial trebuie să poarte următoarele marcaje:

- numele și, dacă este cazul, marca producătorului;
- titlul fonogramei;
- numărul de catalog;
- numărul autorizației eliberate de organismul de gestiune colectivă, dacă este cazul, pentru poziția respectivă din catalog;

e) pentru fiecare piesă muzicală înregistrată: titlul, durata, compozitorul, textierul, editorul (când acesta din urmă există) și artistul interpret, în următorul format recomandat:

TITLUL CÂNTECULUI — (minute)' (secunde)"
compozitor/textier/editor — artist interpret;

f) enunțul: „Toate drepturile producătorului și ale autorilor sunt rezervate. Utilizările neautorizate ale acestei înregistrări prin copiere, închiriere, împrumut, prezentare publică sau transmitere radio și TV sunt strict interzise și se pedepsesc conform legii.“;

g) simbolul P , însoțit de numele producătorului, anul și țara în care s-a publicat prima dată.

Marcajele prevăzute la lit. a)–d) și g) vor fi inscripționate pe suportul propriu-zis (casetă, disc, compact disc etc.); celelalte marcaje vor fi inscripționate pe coperte sau pe ambalaj.

7. În baza autorizațiilor acordate și în limitele prevăzute la art. 133 din Legea nr. 8/1996, organismul de gestiune colectivă va încasa remunerații reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor de opere muzicale, pentru fiecare fonogramă introdusă în circuitul comercial, calculate procentual în raport cu prețul de catalog al producătorului (PCP), care nu include T.V.A. Procentele pe care producătorii trebuie să le plătească organismelor de gestiune colectivă sunt:

Anul	1999	2000	2001 și următorii
Procente	8,5%	9,8%	10%

8. Facturile emise de producătorul de fonograme la livrarea fonogramelor vor conține o anexă cuprinzând specificațiile detaliate ale numărului de exemplare pentru fiecare poziție din catalog în parte, cu prețul de livrare corespunzător.

9. Plata remunerațiilor reprezentând dreptul de autor se face trimestrial, pe baza numărului de unități vândute și încasate efectiv, până cel târziu la data de 25 a lunii următoare. Organismul de gestiune colectivă și producătorii pot conveni asupra posibilității plății unor avansuri lunare, calculate pe baza vânzărilor din aceeași perioadă a anului trecut.

10. Pentru întârzierile la plată se plătesc penalizări stabilite contractual.

11. Remunerațiile prevăzute la pct. 7 se plătesc pentru fonograme care cuprind în totalitate opere din repertoriul organismului de gestiune colectivă. În situația în care un produs conține și opere ce nu aparțin repertoriului organismului de gestiune colectivă, procentele aplicabile vor fi proporționale cu durata operelor din repertoriu, raportată la durata totală a înregistrării.

12. Pentru exemplarele distribuite cu titlu promoțional, gratuit, producătorul datorează organismului de gestiune colectivă remunerații reprezentând dreptul de autor, calculate prin aplicarea procentelor prevăzute la pct. 7 asupra costului de producție al acestora, inclusiv prețul suportului, ambalajului și copertelor. Organismul de gestiune colectivă va scuti producătorul de plata remunerațiilor reprezentând dreptul de autor pentru un număr de exemplare din primul tiraj al poziției respective din catalog, stabilit de comun acord.

CAPITOLUL II

Acorduri colective, control și evidență

13. În măsura în care atât organismul de gestiune colectivă, cât și producătorii devin membri ai unor organizații internaționale ale autorilor, respectiv ale producătorilor, între care există încheiate acorduri, prevederile acestora vor putea fi stipulate în convențiile încheiate între organismul de gestiune colectivă și producătorii respectivi.

14. Organismul de gestiune colectivă poate încheia acorduri cu asociații legal constituite ale producătorilor și importatorilor. În cadrul acestor acorduri organismul de gestiune colectivă va putea acorda, în cazuri bine justificate, reducerea procentelor indicate la pct. 7.

15. Producătorii vor asigura organismului de gestiune colectivă accesul la toate informațiile legate de activitățile ce fac obiectul autorizațiilor acordate de acesta.

16. În situația în care se constată nerespectarea de către producători sau importatori a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor prezentei hotărâri și contractelor încheiate, organismul de gestiune colectivă este îndreptățit să retragă sau să refuze reînnoirea autorizațiilor acordate conform pct. 2.

17. Agenții economici care produc sau importă fonograme sunt obligați să se înscrie în Registrul de evidență a fonogramelor, administrat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate

În temeiul prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 2 octombrie 1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1999, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 907/1998 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 22 decembrie 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale
pentru Dezvoltare Regională,
Liviu Marcu

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 29 iunie 1999.
Nr. 525.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999

CAPITOLUL I

Dispoziții generale, definiții

Art. 1. — În sensul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999, denumită în continuare *ordonanță*, noțiunile de mai jos se definesc astfel:

a) *arie geografică, strict delimitată teritorial* — una sau mai multe unități administrativ-teritoriale alăturate care, individual, îndeplinesc prevederile din ordonanță;

b) *structuri productive monoindustriale* — structuri industriale aflate în pronunțat declin, care în economia zonei mobilizează mai mult de 50% din populația salariată și care necesită reconversia spre noi activități;

c) *zonă minieră* — una sau mai multe unități administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se execută activități miniere în sensul Legii minelor nr. 61/1998;

d) *rata șomajului*, ca pondere a șomerilor în totalul resurselor de muncă ale zonei — indicator statistic, calculat lunar, exprimat în procente și determinat prin raportarea numărului șomerilor înregistrați la totalul populației cu vârsta cuprinsă între 18 și 62 de ani;

e) *investiție nou-creată* — investiția care se efectuează și se înregistrează în evidențele financiar-contabile ale agentului economic, după declararea zonei defavorizate;

f) *membri de familie* — soț, soție, copii, precum și părinții soților care locuiesc și gospodăresc împreună în aceeași locuință;

g) *sediul social* — sediul principal al agentului economic, în înțelesul dat de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată.

Art. 2. — (1) Datele privind numărul șomerilor înregistrați se asigură de către agențiile pentru ocupare și formare profesională județene și a municipiului București, iar datele referitoare la populația cu vârsta cuprinsă între 18 și 62 de ani sunt furnizate de Comisia Națională pentru Statistică.

(2) Pentru rata șomajului corespunzătoare zonei se iau în calcul numărul șomerilor cu domiciliul stabil în respectiva arie geografică, înregistrați la sfârșitul lunii de referință, și numărul populației stabile a zonei, cu vârsta cuprinsă între 18 și 62 de ani.

(3) La nivel național rata șomajului se va calcula conform aceleiași metode, prin raportarea numărului șomerilor înregistrați la nivel național la totalul populației stabile, cu vârsta cuprinsă între 18 și 62 de ani.

(4) Calculul ratei șomajului la nivelul ariei geografice pentru care se propune declararea ca zonă defavorizată se face, la cerere, de către agenția teritorială pentru ocupare și formare profesională din județul pe teritoriul căruia se înființează respectiva zonă.

(5) La nivel național calculul ratei șomajului, în sensul ordonanței, se face de către Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională.

(6) Condiția prevăzută la art. 1 alin. (1) lit. d) din ordonanță privind nivelul ratei șomajului pentru declararea zonei defavorizate se consideră îndeplinită, dacă s-a înregistrat, în ultimele 3 luni, o rată a șomajului cu cel puțin 30 de puncte procentuale peste media existentă la nivel național.

CAPITOLUL II

Declararea zonelor defavorizate

Art. 3. — (1) Primarul sau președintele consiliului județean, în baza hotărârii consiliului local, respectiv județean, transmise propunerea fundamentată de declarare a zonei defavorizate Agenției pentru dezvoltare regională în a cărei rază teritorială se află respectiva zonă.

(2) Agenția pentru dezvoltare regională prevăzută la alin. (1) analizează propunerile de declarare a zonelor defavorizate și, dacă sunt întrunite cerințele prevăzute de lege, întocmește documentația necesară, în conformitate cu regulile stabilite de către Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională.

(3) După avizarea de către Consiliul pentru dezvoltare regională, documentația pentru declararea zonei defavorizate se înaintează Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională.

Art. 4. — (1) Pe baza analizei documentației care însoțește propunerea de declarare a zonei defavorizate, Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională înaintează spre aprobare Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională propunerea de declarare a zonei defavorizate.

(2) Documentația aprobată de către Consiliul Național pentru Dezvoltare Regională se înaintează Guvernului spre adoptare.

CAPITOLUL III

Procedura de acordare a facilităților

Art. 5. — (1) Facilitățile prevăzute de lege se acordă în baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, certificat care se eliberează la cererea agentului economic de către Agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul principal al agentului economic.

(2) Agențiile pentru dezvoltare regională vor elibera certificatul de investitor în zonele defavorizate în termen de cel mult 15 zile de la data înregistrării cererii.

(3) Agenții economici care solicită eliberarea certificatului de investitor în zonele defavorizate trebuie să facă dovada că îndeplinesc condițiile prevăzute de ordonanță.

(4) Agenții economici care, aflându-se la începutul activității, nu pot face dovada privind efectuarea investiției, începerea activității și crearea de noi locuri de muncă pot solicita eliberarea unui certificat provizoriu de investitor în zonă defavorizată pentru cel mult 3 luni. Dacă în această perioadă nu fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de ordonanță, sunt obligați să plătească, respectiv să restituie, contravaloarea tuturor facilităților de care au beneficiat.

(5) Certificatul provizoriu se eliberează în baza angajamentului agentului economic privind realizarea investiției și crearea de noi locuri de muncă.

(6) Modelul cererii, al certificatului de investitor, respectiv al certificatului provizoriu de investitor, precum și lista cuprinzând actele necesare pentru eliberarea acestor certificate sunt cuprinse în anexele nr. 1—5 care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 6. — (1) Scutirea de la plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile importate prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) din ordonanță se acordă de

către organele vamale pe baza certificatului de investitor în zonă defavorizată sau a celui provizoriu, a declarației sub semnătura legalizată a persoanei în drept să îl reprezinte pe agentul economic și a cererii agentului economic, avizată de către Agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se efectuează investiția.

(2) În cazul acordării facilităților prevăzute la alin. (1) pe baza certificatului provizoriu de investitor în zonă defavorizată, organele vamale care au aprobat acordarea facilităților vor verifica, la expirarea termenului de valabilitate a certificatului provizoriu, dacă agentul economic a îndeplinit condițiile prevăzute de ordonanță.

(3) Modelul declarației sub semnătură legalizată este prezentat în anexa nr. 6 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 7. — În actele vamale sau de comercializare, referitoare la bunurile pentru care nu s-au plătit taxele vamale și taxa pe valoarea adăugată, conform art. 5 alin. (1) lit. a) din ordonanță, se va face mențiunea „scutit de plata taxei vamale”, respectiv, „scutit de plata T.V.A.”.

Art. 8. — Autoritățile care acordă facilitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) din ordonanță vor comunica, trimestrial, Ministerului Finanțelor și Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională valoarea taxelor pentru care au fost acordate scutiri de la plată.

Art. 9. — (1) Restituirea taxelor vamale pentru bunurile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) din ordonanță se face de către Agenția de dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul social al agentului economic, pe baza cererii acestuia.

(2) Taxele vamale nu se restituie în situația în care materiile prime, piesele de schimb și/sau componentele importate pentru care se solicită restituirea taxei vamale nu se utilizează, potrivit art. 5 alin. (1) lit. b) din ordonanță, în producția proprie din zonă.

(3) Cererea agentului economic prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă:

— denumirea, sediul, codul fiscal, numărul de înmatriculare la registrul comerțului, conturile bancare în lei și în valută ale agentului economic;

— numele și prenumele administratorului, respectiv ale persoanei în drept să reprezinte agentul economic, locul și data nașterii, domiciliul, seria și numărul actului de identitate, codul numeric personal, semnătura;

— felul sau denumirea bunurilor pentru care se cere restituirea taxei vamale și valoarea taxei vamale care se cere a fi restituită;

— declarația pe propria răspundere că bunurile pentru care se cere restituirea taxei vamale au fost folosite în activitatea proprie la fabricarea produselor finite și că aceste produse au fost comercializate.

(4) Cererea se semnează în fața funcționarului Agenției pentru dezvoltare regională, funcționar care face mențiune în acest sens pe cerere după ce verifică datele de identificare ale persoanei care semnează cererea.

(5) Agentul economic anexează la cerere, în copie certificată, următoarele documente:

— actele constitutive ale agentului economic;

— certificatul de înregistrare fiscală;

— certificatul de investitor în zonă defavorizată;

— documentele de import privind bunurile pentru care se cere restituirea taxelor vamale;

— fișa tehnică pentru fiecare categorie de produs finit;

— documentele prin care au fost comercializate produsele finite.

Art. 10. — (1) Sumele necesare pentru restituirea către agenții economici din zona defavorizată a taxelor vamale se plătesc de către Agenția pentru dezvoltare regională din Fondul pentru dezvoltare regională, în baza alocațiilor primite din Fondul național pentru dezvoltare regională.

(2) Agenția pentru dezvoltare regională întocmește ordonul de plată în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii de restituire a taxelor vamale.

(3) Ministerul Finanțelor va întreprinde măsurile prevăzute de lege, la cererea Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, pentru suplimentarea Fondului național pentru dezvoltare regională.

Art. 11. — Scutirea de la plata impozitului pe profit, prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. c) din ordonanță, se acordă în baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, eliberat de Agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul principal al agențiilor economice.

Art. 12. — Scutirea de la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației sau pentru scoaterea din circuitul agricol a unor terenuri destinate realizării investiției, prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. d) din ordonanță, se aprobă de către autoritățile publice prevăzute la art. 94 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, în baza certificatului de investitor în zonă defavorizată sau a celui provizoriu.

Art. 13. — (1) Facilitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) din ordonanță se acordă prin hotărâri ale Guvernului României, la propunerea Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională.

(2) Garantarea creditelor externe, în limita unui plafon anual stabilit de Ministerul Finanțelor, prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. e) din ordonanță, urmează procedura reglementată de Legea datoriei publice nr. 81/1999.

Art. 14. — Agenții economici care beneficiază de facilitățile prevăzute în ordonanță sunt obligați să evedențieze extracontabil sumele de bani aferente fiecărei facilități de care au beneficiat.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 15. — Autoritățile administrației publice locale și centrale, organele de specialitate ale acestora, precum și camerele de comerț și industrie vor prezenta agențiilor pentru dezvoltare regională și Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, fără plată, toate informațiile necesare acestora pentru declararea și administrarea zonelor defavorizate.

Art. 16. — Beneficiarii facilităților prevăzute de ordonanță au obligația să pună la dispoziție agențiilor pentru dezvoltare regională și Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, la cerere, toate datele și informațiile solicitate și să permită identificarea fizică a mașinilor, utilajelor, instalațiilor, echipamentelor, mijloacelor de transport, a altor bunuri pentru care au fost acordate facilități.

Art. 17. — Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională va controla activitatea fiecărei agenții pentru dezvoltare regională în ceea ce privește aplicarea prevederilor prezentelor norme metodologice.

Art. 18. — Agențiile pentru dezvoltare regională și Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională vor sesiza organele de cercetare penală, organele de control financiar și alte organe de control, în cazul în care constată încălcări ale dispozițiilor legale în vigoare.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

AGENTUL ECONOMIC
(denumirea)
Sediul
Numărul de înmatriculare
Codul fiscal

C E R E R E *)

de eliberare a certificatului provizoriu de investitor în zonă defavorizată

Subscrisa
(denumirea agentului economic, forma juridică)
cu sediul în, reprezentată prin
(numele și prenumele administratorului)
....., domiciliat în....., cod numeric personal,
având calitatea (funcția), în baza
(actul constitutiv, hotărârea adunării generale etc.)
vă rugăm să ne eliberați certificatul provizoriu de investitor în zonă defavorizată pentru o perioadă de (maximum 3 luni).

Menționăm că:

— am constituit o societate comercială cu sediul menționat mai sus, în zona defavorizată declarată ca atare prin Hotărârea Guvernului nr. din;

— am efectuat investiții până în prezent în valoare de, constând în (dacă s-au efectuat);

— se trec celelalte condiții îndeplinite, dacă există.

Ne angajăm ca până la data expirării valabilității certificatului provizoriu de investitor în zonă defavorizată să îndeplinim toate condițiile prevăzute de lege.

În caz contrar, ne angajăm să restituim contravaloarea facilităților de care am beneficiat în baza certificatului provizoriu de investitor în zonă defavorizată în termen de 5 zile de la expirarea valabilității sale.

.....
(semnătura și ștampila)

*) Agențiile pentru dezvoltare regională vor adapta prezentul model de cerere pentru fiecare agent economic, în funcție de forma juridică de organizare a acestuia.

ANEXA Nr. 2
la normele metodologice

AGENTUL ECONOMIC
(denumirea)
Sediul
Numărul de înmatriculare
Codul fiscal

C E R E R E *)

de eliberare a certificatului de investitor în zonă defavorizată

Subscrisa, cu sediul în
(denumirea agentului economic, forma juridică)
....., reprezentată prin
(numele și prenumele administratorului
domiciliat în, cod numeric personal)....., având calitatea
(funcția), în baza
(actul constitutiv, hotărârea adunării generale etc.)
vă rugăm să ne eliberați certificatul de investitor în zonă defavorizată.

Menționăm că:

— am efectuat o investiție în valoare de
constând în
— desfășurăm activitatea în localitatea
(adresa)

care se află în perimetrul zonei defavorizate declarate prin Hotărârea Guvernului nr.
din

— am creat locuri de muncă în conformitate cu dispozițiile art. din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999.
Anexăm la prezenta cerere actele prin care se dovedește îndeplinirea condițiilor cerute de
lege.

Ne obligăm ca în cazurile prevăzute de lege să restituim contravaloarea actualizată a facilităților de care am beneficiat în termen de 15 zile.

.....
(semnătura și ștampila)

*) Agențiile pentru dezvoltare regională vor adapta prezentul model de cerere pentru fiecare agent economic, în funcție de forma juridică de organizare a acestuia.

ANEXA Nr. 3
la normele metodologice

LISTA

**cuprinzând actele*) care se depun o dată cu cererea de eliberare
a certificatului de investitor în zonă defavorizată**

I. Pentru eliberarea certificatului provizoriu de investitor în zonă defavorizată:

- a) actul constitutiv, certificatul de înmatriculare, codul fiscal;
- b) hotărârea judecătorească sau autorizația administrativă;
- c) actul de identitate al administratorului;
- d) alte acte prin care se face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege.

II. Pentru eliberarea certificatului de investitor în zonă defavorizată:

- a) actele prevăzute la pct. I lit. a)–c) din prezenta listă;
- b) actele prin care se face dovada efectuării investiției (chitanțe, facturi etc.);
- c) carnetele de muncă sau, în lipsa acestora, declarația persoanelor angajate că nu au avut loc de muncă și că nu obțin venituri din activități autorizate, la data angajării.

*) Prin decizie a directorului Agenției pentru dezvoltare regională, avizată de Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională, se pot cere și alte acte. Actele se depun în copie certificată de către agentul economic.

AGENȚIA PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

a regiunii de dezvoltare

Sediul

(adresă, telefon, fax)

CERTIFICAT DE INVESTITOR ÎN ZONĂ DEFAVORIZATĂ

Nr. din

.....,

(denumirea agentului economic și forma juridică de organizare)

cu sediul în, înmatriculat la Oficiul registrului comerțului din județul cu nr., codul fiscal nr., beneficiază de facilitățile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr., în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999, și cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 525/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Director,

.....

(semnătura și ștampila)

Autoritățile (instituțiile) care acordă (aprobă) facilitățile prevăzute de lege sunt obligate să comunice Agenției pentru dezvoltare regională care a emis prezentul certificat despre acordarea fiecărei facilități în termen de 5 zile.

AGENȚIA PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

a regiunii de dezvoltare

Sediul

(adresă, telefon, fax)

CERTIFICAT PROVIZORIU DE INVESTITOR ÎN ZONĂ DEFAVORIZATĂ

Nr. din

.....,

(denumirea agentului economic și forma juridică de organizare)

cu sediul în, înmatriculat la Oficiul registrului comerțului din județul cu nr., codul fiscal nr., beneficiază de facilitățile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr., în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999, și cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 525/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Prezentul certificat este valabil până la data de

Director,

.....

(semnătura și ștampila)

Autoritățile (instituțiile) care acordă (aprobă) facilitățile prevăzute de lege sunt obligate să comunice Agenției pentru dezvoltare regională care a emis prezentul certificat despre acordarea fiecărei facilități în termen de 5 zile.

*ANEXA Nr. 6
la normele metodologice*

DECLARAȚIE

privind scutirea de la plata taxei vamale și a taxei pe valoarea adăugată pentru mașinile, utilajele, instalațiile, echipamentele, mijloacele de transport și alte bunuri amortizabile care se importă în vederea efectuării de investiții în zonă, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999

Subsemnatul, domiciliat în,
(numele și prenumele) (adresa)

în calitate de al
(funcția) (numele agentului economic, sediul, codul fiscal, numărul de înmatriculare la registrul comerțului)

declar că următoarele bunuri:
(denumirea, poziția tarifară din Tariful vamal de import al României și cantitatea)

sunt destinate pentru investiția nou-creată constând în
situată în, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998
(adresa)

privind regimul zonelor defavorizate, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999, în domeniile de activitate prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. de declarare a zonei defavorizate.

În cazul schimbării destinației bunurilor, ne obligăm să îndeplinim formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achităm drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor.

De asemenea, ne obligăm să facem cunoscut Agenției de dezvoltare regională schimbarea locului de amplasare a bunurilor menționate mai sus.

Data întocmirii declarației

.....
(semnătura și ștampila)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 372/1997 pentru

aprobarea Metodologiei de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 24 iulie 1997, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru Administrație
Publică Locală,

Vlad Roșca

METODOLOGIE

de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora

La stabilirea nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, respectiv căminele pentru pensionari și bătrâni, căminele-spital și căminele-atelier, și la încasarea acesteia se au în vedere următoarele prevederi:

Art. 1. — (1) Sunt obligate la plata contribuției lunare de întreținere persoanele asistate în instituțiile de asistență socială, care realizează venituri proprii din pensii de orice natură, indiferent de fondurile din care se plătesc acestea, din indemnizații sau din alte drepturi acordate potrivit legii, precum și din alte surse cu caracter permanent.

(2) La stabilirea contribuției de întreținere nu se iau în calcul veniturile realizate de persoana asistată din prestarea unor activități lucrative în cadrul acțiunilor de ergoterapie, organizate de instituțiile de ocrotire. De asemenea, nu se iau în calcul indemnizația de îngrijire ce se acordă persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, ajutorul social lunar acordat pe baza legislației privind pensiile, ajutorul special lunar acordat în baza Legii nr. 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate, precum și ajutorul social acordat în baza Legii nr. 67/1995 privind ajutorul social, a căror plată se sistează pe perioada internării.

Art. 2. — (1) Contribuția de întreținere stabilită nu va depăși costul mediu lunar de întreținere.

(2) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește anual de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale pentru căminele de pensionari și de către Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap pentru căminele de bătrâni, căminele-spital și căminele-atelier, cu avizul Ministerului Finanțelor, pe categorii de instituții de asistență socială, la nivelul cheltuielilor medii lunare ale anului precedent pentru hrană, întreținere și gospodărie, obiecte de inventar, echipament și cazarmament.

(3) Costul mediu lunar de întreținere poate fi modificat în cursul anului, începând cu luna următoare celei în care intervin indexări ale alocației zilnice de hrană.

Art. 3. — (1) În cazul în care persoana asistată nu are venituri proprii ori acestea sunt mai mici decât costul mediu lunar de întreținere stabilit, plata contribuției de întreținere se datorează în totalitate sau parțial, după caz, de către soțul (soția), copiii sau părinții acesteia.

(2) Contribuția de întreținere se datorează în următoarea ordine de obligare la plată:

- soțul pentru soție sau, după caz, soția pentru soț;
- copiii pentru părinți;
- părinții pentru copii.

(3) În cazul în care una dintre persoanele care datorează plata, potrivit alin. (2), nu are mijloace materiale sau acestea sunt insuficiente pentru acoperirea integrală a costului întreținerii celui asistat, diferența de plată trece în obligația celorlalte persoane, în ordinea stabilită la alin. (2), până la completarea integrală a cuantumului contribuției de întreținere; când această completare nu este posibilă din lipsa mijloacelor materiale ale celor obligați la plată, contribuția de întreținere datorată se stabilește la nivelul sumelor ce pot fi efectiv încasate de la persoanele respective.

(4) În cazul în care obligația de plată a contribuției de întreținere ar reveni mai multor persoane, ea poate fi plătită și numai de una dintre acestea, care își asumă obligația de întreținere.

(5) Sunt scutiți de la plata contribuției de întreținere susținătorii legali ai persoanelor internate în căminele-atelier, precum și susținătorii legali ai bolnavilor neuropsihici asistați în căminele-spital.

(6) Pentru persoanele obligate la plata contribuției de întreținere la stabilirea cuantumului acesteia se iau în considerare toate veniturile nete provenind din salarii și din alte drepturi salariale, pensii, ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională, alocație de sprijin, ajutoare și indemnizații cu caracter permanent, acordate potrivit legii, încasări bănești de la societățile și asociațiile agricole, veniturile obținute din activitățile de valorificare a produselor agricole și a celor provenite din industria casnică și meșteșugărească, din exercitarea meseriilor, din vânzări și închirieri de locuințe și terenuri, din prestări de servicii, precum și din orice alte venituri realizate.

Art. 4. — La stabilirea contribuției de întreținere în sarcina persoanelor asistate se procedează astfel:

a) din veniturile proprii lunare se deduc obligațiile legale de întreținere ale asistatului, aflate în executare;

b) din suma rămasă se deduce 20%, dar nu mai puțin de 15.000 lei, sumă ce se lasă la dispoziție celui asistat, pentru cheltuieli personale;

c) suma rămasă se împarte la numărul membrilor de familie pe care cel asistat îi întreține efectiv — soț, soție, copii — (inclusiv persoana asistată), în măsura în care aceștia nu au venituri proprii și nu beneficiază de internare în instituții de asistență socială, stabilindu-se în acest mod nivelul venitului mediu net lunar pe o persoană. Suma astfel rezultată se stabilește drept contribuție lunară de întreținere.

Art. 5. — (1) La stabilirea cuantumului contribuției de întreținere în sarcina altor persoane decât cea asistată (susținătorii legali), când acestea nu au venituri proprii sau veniturile pe care le au sunt insuficiente pentru plata integrală a contribuției, se procedează după cum urmează:

a) din veniturile nete medii lunare ale acestor persoane se scad eventualele obligații legale de întreținere, aflate în executare;

b) suma rămasă se împarte la numărul membrilor de familie pe care susținătorii legali îi au efectiv în întreținere;

c) în raport cu suma astfel rezultată — care reprezintă venitul mediu net lunar pe o persoană — se stabilește contribuția lunară de întreținere datorată de susținătorul legal al persoanei asistate, folosindu-se următoarele intervale de venituri:

	Venit mediu net lunar pe o persoană (lei)	Contribuția lunară (% din contribuția de întreținere calculată)
până la	450.000	scutit
	450.001 — 550.000	20
	550.001 — 700.000	40
	700.001 — 850.000	60
	850.001 — 1.000.000	80
peste	1.000.000	100

(2) La stabilirea contribuției de întreținere, în condițiile alin. (1), se procedează la reținerea sumei, în ordinea de obligație la plată, menționată la art. 3 alin. (2), până la completarea sumei corespunzătoare costului întreținerii; când această completare nu este posibilă din lipsa mijloacelor materiale ale celor în cauză, contribuția de întreținere datorată se stabilește la nivelul sumelor ce pot fi efectiv încasate de la persoanele obligate la plată.

(3) Intervalele de venituri prevăzute la lit. c) a alin. (1) se indexează prin hotărâre a Guvernului.

(4) Dacă persoana asistată și susținătorii legali ai acesteia nu au venituri, cheltuielile reprezentând contribuția lunară de întreținere a persoanei asistate în instituția de asistență socială se suportă din bugetul acestei instituții.

(5) Atunci când asistații lipsesc din instituția de asistență socială pe perioade mai mari de 5 zile, contribuția de întreținere de plătit se recalculază scăzându-se alocația de hrană corespunzătoare zilelor respective. Recalcularea se face numai în situația în care contribuția de întreținere lunară, stabilită ca obligație de plată, este egală cu costul mediu lunar de întreținere.

Art. 6. — (1) Când internarea într-o instituție de asistență socială este solicitată de persoana în cauză, aprobarea internării se acordă pe baza semnării, în prealabil, a unui angajament de plată, în care se înscriu datele privind persoana internată și, după caz, persoana care se obligă la plata contribuției de întreținere.

(2) Dacă cei obligați la plată (asistatul, soțul/soția, copiii sau părinții) nu au posibilitatea materială de a se angaja la plata integrală a costului întreținerii, aceștia vor prezenta documentele necesare în vederea calculării contribuției de întreținere potrivit prevederilor prezentei metodologii. După stabilirea persoanelor obligate la plată și a cuantumului sumelor ce le revine de plătit, se întocmește un angajament de plată pentru fiecare dintre acestea, cu menționarea sumelor respective.

Art. 7. — (1) Înaintea internării fiecare dintre cei obligați la plata contribuției de întreținere semnează un angajament de plată, care

constituie titlu executoriu, în condițiile legii. Modelul este prevăzut în anexa la prezenta metodologie.

(2) Angajamentul de plată se întocmește în trei exemplare, dintre care: un exemplar se atașează la dosarul asistatului, un exemplar se transmite persoanei obligate la plata contribuției de întreținere, iar cel de-al treilea exemplar se remite organului care urmează să facă reținerile sau care urmărește plata contribuției de întreținere.

(3) Sumele reprezentând contribuțiile de întreținere lunare, datorate de persoanele obligate la plată, se rețin de instituția de asistență socială în cazul în care cel obligat la plată este pensionar; în celelalte cazuri plata se face la organele financiare în a căror rază de activitate se află domiciliul persoanelor obligate la plată, care vor urmări și încasarea sumelor.

(4) Organele care fac reținerea sau urmărirea plății contribuțiilor de întreținere confirmă în scris instituțiilor de asistență socială respective luarea în evidență a acestora, precum și cazurile în care, din diferite motive, reținerea sau urmărirea nu mai este posibilă.

(5) Instituțiile de asistență socială au obligația să informeze persoanele obligate la plata contribuției de întreținere ori de câte ori intervin modificări ale cuantumului contribuțiilor sau încetarea plății acestora.

(6) Plata contribuțiilor de întreținere din pensiile sau ajutoarele acordate de organizații din străinătate se face direct instituției de asistență socială. Această precizare se înscrie în angajamentul de plată.

Art. 8. — (1) Contribuția de întreținere se stabilește de către direcția generală de muncă și protecție socială teritorială sau, după caz, de inspectoratul teritorial de stat pentru handicapați, care aprobă internarea în instituția de asistență socială, și se consemnează în angajamentul de plată semnat de persoana care se obligă să facă plata. În angajamentul de plată se menționează și consimțământul persoanei care urmează să achite contribuția de întreținere, în condițiile majorării cuantumului acesteia ca urmare a indexării veniturilor și a modificării costului lunar de întreținere. În angajamentul de plată se

menționează și obligația de a aduce la cunoștință instituțiilor de asistență socială orice modificare intervenită în situația veniturilor persoanelor sau ale familiei asistatului.

(2) Recalcularea contribuției de întreținere după internare, ca urmare a modificărilor veniturilor persoanei internate sau ale persoanelor obligate la plata contribuției de întreținere, se efectuează de instituția de asistență socială.

(3) În vederea stabilirii contribuției de întreținere, dosarul persoanei asistate va cuprinde, pe lângă documentația necesară internării, și actele privind starea civilă, componența familiei și situația materială a celui internat, precum și a persoanelor din familie sau a susținătorilor legali care pot fi obligați la plată, astfel:

a) copii de pe certificatele de naștere și de căsătorie ale persoanei asistate, ale părinților, ale copiilor, ale soțului sau soției, după caz;

b) declarație privind lipsa susținătorilor legali, după caz;

c) acte doveditoare privind veniturile, respectiv adeverință de salariu, talon de pensie, adeverințe de venit eliberate de organele financiare teritoriale, alte acte sau, după caz, declarația pe propria răspundere că nu are venituri, legalizată;

d) copii de pe hotărâri judecătorești actualizate, prin care s-au stabilit obligații de întreținere ale unor persoane în favoarea sau în obligația celui asistat, dacă este cazul;

e) copii de pe eventualele hotărâri judecătorești actualizate, prin care cei care datorează plata contribuției de întreținere au stabilite obligații de întreținere și față de alte persoane;

f) anchetă socială privind situația persoanei asistate și a familiei acesteia.

(4) Sumele încasate cu titlu de contribuție de întreținere se varsă în termen de 3 zile la bugetul de stat sau, după caz, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale din care este finanțată instituția de asistență socială.

*ANEXĂ
la metodologie*

ANGAJAMENT DE PLATĂ

Subsemnatul(a)....., domiciliat(ă) în¹⁾....., în calitate de²⁾....., cu începere de la data de mă oblig să plătesc suma de reprezentând contribuția de întreținere stabilită de³⁾..... pentru⁴⁾....., asistat în⁵⁾.....

În cazul în care intervin majorări ale cuantumului contribuției de întreținere, mă oblig să plătesc suma stabilită.

Suma de mai sus se va reține lunar din venitul subsemnatului de către a județului/municipiului sau va fi urmărită la plată prin⁶⁾.....

Mă angajez pe propria răspundere ca orice modificare cu privire la schimbarea locului de muncă, a domiciliului sau a veniturilor să o comunic, în cel mult 15 zile, instituției de asistență socială pentru care am scris prezentul angajament.

Întocmit în⁷⁾....., la data de, în trei exemplare dintre care am primit un exemplar.

Semnătura⁸⁾

Completat și semnat în fața noastră,

Semnătura⁹⁾

Se completează cu:

1) Adresa exactă (localitatea, județul, strada, numărul etc.).

2) Asistat, soț, soție, fiu, fiică, mamă, tată, după caz.

3) Denumirea instituției de asistență socială care a calculat contribuția de întreținere (direcția generală de muncă și protecție socială teritorială, inspectoratul teritorial de stat pentru persoanele cu handicap sau instituția de asistență socială).

4) Numele persoanei asistate.

5) Denumirea și sediul instituției de asistență socială.

6) Administrația financiară a județului/municipiului/sectorului.....

7) Localitatea.

8) Semnătura persoanei care se obligă la plată.

9) Semnătura conducătorului instituției de asistență socială.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului culturii nr. 2.066/1997

Ministrul culturii,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 134/1998 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1997 și modificată prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 30/1997 și nr. 52/1998, emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul 2 al punctului 1 din Ordinul ministrului culturii nr. 2.066 din 21 noiembrie 1997 privind aprobarea Programului de restructurare a Regiei Autonome a Imprimeriilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 28 noiembrie 1997, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Corespunzător Programului de restructurare a Regiei Autonome a Imprimeriilor în Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi“ — S.A., întocmit pe baza metodelor

elaborate de Consiliul pentru Reformă, cu asistența și sub îndrumarea specialiștilor acestuia, se disponibilizează un număr de 409 persoane, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.“

Art. II. — Anexa la ordinul ministrului culturii nr. 2.066 din 21 noiembrie 1997 se completează cu anexa*) la prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

București, 4 iunie 1999.
Nr. 2.024.

*) Anexa se comunică părților interesate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro

